Číslo jednací: 61To 243/2019 -

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 28. srpna 2019 v senátě složeném z předsedy JUDr. Alexandera Károlyiho a soudců JUDr. Václava Kašíka a JUDr. Veroniky Čeplové, **odvolání obžalovaného K H** narozeného podané proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5, sp. zn. 38T 44/2018 ze dne 16. 4. 2019 a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. e), f), odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek zrušuje ve výroku o trestu a ve výroku o náhradě škody.

Podle § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že obžalovaný

K H ,

nar. v jednatel, trvale bytem ,

se při nezměněném výroku o vině přečinem poškození věřitele podle § 222 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku

o d s u z u j e

za tento trestný čin a dále za sbíhající se zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku a zločin křivého obvinění podle § 345 odst. 1, odst. 3 písm. d) trestního zákoníku, kterými byl uznán vinným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne

25.4.2017, sp. zn. 1 T 1/2017, podle § 209 odst. 4 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) roků.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu obžalovanému podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 (pěti) roků.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či funkce člena statutárního orgánu jakékoliv obchodní společnosti a družstva na dobu 7 (sedmi) roků.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se zrušuje výrok o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 25.4.2017, sp. zn. 1 T 1/2017, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

O d ů v o d n ě n í :

1. Napadeným rozsudkem bylo rozhodnuto tak, že obžalovaný K H byl uznán vinným přečinem poškození věřitele podle § 222 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kterého se dopustil tak, že jako jednatel společnosti Planzer Enterprise, s. r.. o. v očekávání neúspěchu společnosti Planzer Enterprise, s.r.o. v soudním sporu vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 10 pod sp.zn. 17 C 324/2014 s věřitelem poškozenou společností Montáže Kučera s.r.o. vyvedl ze společnosti Planzer Enterprise, s.r.o. veškerý majetek, když zejména vybral v hotovosti z účtu společnosti č. dne 13.1.2015 částku 180.000,- Kč, dne 9.3.2015 částku 175.000,- Kč a dne 7.4.2015 částku 174.000,- Kč a s penězi naložil nezjištěným způsobem a dne 13.1.2015 převedl z účtu společnosti č. částku 1.019.000,- Kč a dne 15.6.2015 částku 44.000,- Kč na účet č. který po dohodě s obžalovaným a pro jeho potřeby založil M P a z uvedeného účtu peněžní prostředky společnosti Planzer Enterprise, s.r.o. postupně vyčerpal a použil přesně nezjištěným způsobem, čímž v podstatě zbavil společnost Planzer Enterprise, s.r.o. veškerého majetku, a obchodní podíl ve společnosti Planzer Enterprise, s.r.o. následně převedl na společnost Elaliti Consulting LTD, jejíž statutární orgán paní M E je v insolvenčním řízení a zjevně není a nebyla způsobilá vykonávat funkci statutárního orgánu společnosti, a způsobil tak společnosti Montáže Kučera s.r.o. ke dni převedení společnosti Planzer Enterprise, s.r.o. škodu ve výši 378.621,55 Kč, přičemž v důsledku jednání obžalovaného nemá společnost Planzer Enterprise, s.r.o. žádný majetek, ze kterého, by mohla být pohledávka společnosti Montáže Kučera s.r.o. přiznaná i rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 12.1.2015, sp.zn. 17C 324/2014, uspokojena. Za to mu byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 2,5 roku se zařazením do věznice s ostrahou, trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či funkce člena statutárního orgánu obchodní společnosti a družstva na dobu 5 let. V rámci souhrnnosti byl zrušen výrok o trestu z dřívějšího soudního rozhodnutí. Dále bylo rozhodnuto o povinnosti obžalovaného k náhradě škody poškozené společnosti Montáže Kučera s. r. o.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Zuzana Novotná

2. Proti tomuto rozsudku podal řádně a včas odvolání obžalovaný, a to proti všem jeho výrokům. Soud v adhezním řízení při ukládání povinnosti nahradit škodu opomněl, že zde tomu brání překážka věci rozsouzené, kdy pro trestní řízení je podstatné skončení věci v občanskoprávním řízení u Obvodního soudu pro Prahu 10 pod sp. zn. 17C 324/2014, kde o nároku poškozené bylo již pravomocně rozhodnuto. Obžalovaný se domnívá, že šlo o spor mezi podnikateli stran předání a převzetí díla z důvodu špatné montáže oken. Ve skutečnosti se jednalo o odpovědnost za vady díla podle nového občanského zákoníku a specifika reklamace staveb jako předmětu smlouvy o dílo. Společnost Planzer Enterprise byla v době jejího převodu v kladných číslech. Měla u dodavatelů dobré jméno a v době prodeje společnosti v žádném případě nebyla vytunelována ani zbavena veškerého majetku. Se společností Montáže Kučera probíhal soudní obchodní spor. Pokud by poškozený uplatnil svůj nárok prostřednictvím exekutora, mohla být pohledávka společnosti Montáže Kučera uspokojena prostřednictvím prodeje vozidla Volvo ve vlastnictví společnosti Planzer Enterprise v plné výši. Při prodeji firmy v jejím majetku byly pohledávky vyšší než závazky. Navrhuje proto, aby Městský soud v Praze po zrušení napadeného rozsudku sám ve věci rozhodl a podle § 226 písm. b) tr. řádu jej zprostil obžaloby, případně navrhuje, aby věc byla vrácena soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

3. Městský soud v Praze přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu napadený rozsudek a jemu předcházející řízení z hlediska vytýkaných vad a dospěl k závěru, že odvolání je částečně důvodné, a to z jiných než vytýkaných důvodů. Řízení předcházející napadenému rozsudku netrpí žádnými podstatnými procesními vadami, zejména právo obžalovaného na jeho obhajobu bylo zachováno. Obvodní soud provedl dokazování v dostatečném rozsahu, důkazy odpovídajícím způsobem hodnotil a jeho skutková a právní zjištění jsou zcela správná. Pokud jde o skutková zjištění soudu I. stupně, nepochybně bylo zjištěno, že společnost obžalovaného Planzer Enterprise vedla soudní spor s poškozenou společností Montáže Kučera, obžalovaný v této době vybíral z účtu potenciálně povinné společnosti opakovaně vyšší částky peněz, se kterými naložil nezjištěným způsobem, případně peněžní částky převáděl na jiný účet, čímž zbavil společnost Planzer Enterprise v podstatě veškerého majetku a následně obchodní podíl ve své společnosti převedl na společnost paní M E , která byla dle výsledků dokazování v podstatě bílým koněm, což obžalovaný učinil se záměrem se společnosti zbavit. Za této situace lze kroky obžalovaného v rozhodné době považovat za cílevědomé a záměrné déletrvající snažení se o to, aby společnost Montáže Kučera nebyla z majetku společnosti obžalovaného uspokojena, k čemuž také pak objektivně došlo. I kdyby obžalovaný závazek společnosti Montáže Kučera neuznával, musel být srozuměn s tím, že jde o spor, vedený u soudu, který může dopadnout i v jeho neprospěch, byť by případně přepokládal, že příčinou tohoto sporu jsou vzájemné nároky vyplývající z problematického obchodního vztahu. Výroku o vině v napadeném rozsudku tedy nelze nic oprávněně vytknout, jak po stránce skutkové, tak i po stránce právní kvalifikace.

4. Pochybení však shledal odvolací soud v otázce ukládaného trestu, který považuje za nepřiměřeně přísný. V případě obžalovaného jde o první střet se zákonem, když jediný jeho další záznam v rejstříku trestů se týká odsouzení, které je k nyní projednávané trestné činnosti ve vztahu souhrnnosti. Škoda způsobená trestným činem obžalovaného, která je tvořena výší pohledávky poškozené společnosti Montáže Kučera podrobně rozepsané soudem I. stupně v odstavci 69 napadeného rozsudku, není zanedbatelná, nicméně nejde zase o škodu příliš vysokou. Obžalovaný je jinak zcela bezúhonná osoba, takže odvolací soud dospěl k závěru, že

přímý výkon trestu odnětí svobody by byl vůči němu příliš přísný a neodpovídal by zákonným hlediskům pro volbu druhu a výměry trestu. Proto odvolací soud zrušil napadený rozsudek ve výroku o trestu a znovu obžalovanému uložil souhrnný trest odnětí svobody, když vztah souhrnnosti byl obvodním soudem řešen správně, přičemž souhrnný trest odnětí svobody byl ve vztahu k trestu odnětí svobody uloženému dřívějším soudním rozhodnutím uložen shodným způsobem, nicméně byl obžalovanému uložen přísnější trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či funkce člena statutárního orgánu jakékoliv obchodní společnosti a družstva (z původních 5 let na 7 let).

5. Jak už bylo správně konstatováno v odvolání obžalovaného, tak o nároku poškozené společnosti bylo již pravomocně rozhodnuto, a to rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10, sp. zn. 17C 324/2014 ze dne 12. 1. 2015 ve spojení s rozhodnutím Městského soudu v Praze, sp. zn. 91Co 99/2015 ze dne 9. 6. 2015. Tato skutečnost bránila uplatnění nároku poškozené společnosti v adhezním řízení v rámci trestního procesu, proto odvolací soud v této části napadený rozsudek pouze zrušil.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku n e n í další řádný opravný prostředek přípustný.
Za splnění podmínek § 265a a § 265b tr. řádu však lze proti němu podat d o v o l á n í , a to ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky. Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 4 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) tr. řádu nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Praze dne 28. srpna 2019

JUDr. Alexander K á r o l y i, v. r.
předseda senátu

Vypracoval:
JUDr. Václav K a š í k

Shodu s prvopisem potvrzuje: Zuzana Novotná